

RIKSDAGENS PROTOKOLL.

1884.

Första Kammaren.

N:o 7.

Fredagen den 15 Februari.

Kammaren sammanträdde kl. $\frac{1}{2}$ 3 e. m.

Anmälles och bordlades Stats-Utskottets utlåtande N:o 6, i anledning af väckta förslag dels om jernvägsbyggnader för statens räkning, dels om lån åt två enskilda jernvägsbolag.

Föredrogos, men bordlades å nyo på flere ledamöters begäran Lag-Utskottets den 13 innevarande Februari bordlagda utlåtanden N:is 13—17 samt Första Kammarens Tillfälliga Utskotts samma dag bordlagda utlåtande N:o 1.

På framställning af Herr Grefven och Talmannen beslöts, att på föredragningslistan för nästa sammanträde skulle uppföras främst bland utskottsbetänkandena det denna dag första gången bordlagda utlåtandet samt sist sättas de ärenden, som denna dag bordlagts för andra gången.

Kammaren åtskildes.

In fidem

A. von Krusenstjerna.

Lördagen den 16 Februari.

Kammaren sammanträdde kl. 11 f. m.

Justerades protokollet för den 9 i denna månad.

Företogs val af tjugufyra valmän för utseende af Riksdagens Justitieombudsman och hans efterträdare; och befunnos, efter valförrättningens slut, hafva blifvit till valmän utsedde:

Herr Berg.....	med 63 röster
» Bäckström.....	» 63 »
» Casparsson.....	» 63 »
» Cavallin.....	» 63 »
» Croneborg.....	» 63 »
» Dahl.....	» 63 »
» Falk.....	» 63 »
» Fock.....	» 63 »
» Gahn.....	» 63 »
Grefve Hamilton, W. G.	» 63 »
Herr Kockum.....	» 63 »
» Lagerstråle	» 63 »
» Lindahl	» 63 »
» von Platen	» 63 »
» Rappe	» 63 »
» Richter	» 63 »
» Robson	» 63 »
» Rääf.....	» 63 »
» Sederholm.....	» 63 »
» von Stockenström.....	» 63 »
Grefve Strömfelt	» 63 »
Herr Wallberg	» 63 »
» Widén	» 63 »
» Nyström	» 62 »

Företogs val af sex suppleanter för de valmän, som af Kammaren fått i uppdrag att utse Riksdagens Justitieombudsman och hans efterträdare; och befunnos, efter valförrättningens slut, hafva blifvit till suppleanter för dessa valmän utsedde:

Herr Lundin	med 55 röster
» Sandberg	» 55 »
» von Baumgarten	» 55 »
Grefve Falkenberg	» 54 »
Herr Pettersson, P.....	» 54 »
» Biesert	» 45 »

sedan ordningen mellan dem, som erhållit lika antal röster, blifvit genom lottning bestämd.

Anmäldes och bordlades Stats-Utskottets utlåtanden:

N:o 7, angående regleringen af utgifterna under riksstatens första hufvudtitel;

N:o 8, angående regleringen af utgifterna under riksstatens andra hufvudtitel; och

N:o 9, angående regleringen af utgifterna under riksstatens tredje hufvudtitel; äfvensom

Lag-Utskottets utlåtanden:

N:o 18, i anledning af dels Kongl. Maj:ts proposition med förslag till lag angående tillsyn å förmyndares förvaltning af omyndigs egen- dom, dels ock enskild motion i ämnet;

N:o 19, i anledning af väckt motion om ändring i § 7 af Jagt- stadgan den 21 Oktober 1864; samt

N:o 20, i anledning af väckta motioner om ökad skydd för sam- mankomster till gemensamma andaktsöfningar.

Föredrogs och hänvisades till Lag-Utskottet Kongl. Maj:ts den 13 i denna månad bordlagda proposition till Riksdagen, med förslag till förordning angående patent.

Föredrogs, men bordlades å nyo på flere ledamöters begäran Stats- Utskottets under gårdagen bordlagda utlåtande N:o 6, i anledning af väckta förslag dels om jernvägsbyggnader för statens räkning, dels om lån åt två enskilda jernvägsbolag.

Föredrogs å nyo och bifölls Lag-Utskottets den 9 och 12 inne- varande Februari bordlagda utlåtande N:o 12, i anledning af Kongl. Maj:ts proposition med förslag till förordning angående förändrad lydelse af 3, 58, 69, 88 och 89 §§ i Kongl. Maj:ts förnyade nådiga stadga om skiftesverket i riket den 9 November 1866.

Föredrogs och hänvisades till Bevillnings-Utskottet Kongl. Maj:ts den 9 i denna månad bordlagda proposition till Riksdagen, angående förändring i vissa för den inrikes posttrafiken gällande portosatser.

Föredrogs och hänvisades till Stats-Utskottet Kongl. Maj:ts den 9 innevarande Februari bordlagda propositioner till Riksdagen:

1:o) angående eftergift af kronan tillerkänd ersättning för försummad byggnads- och odlingsskyldighet å krononybygget Lantto N:o 12 i Sattajärvi by af Norrbottens län; samt

2:o) angående upplåtelse under eganderätt till Vexjö stad af $\frac{1}{2}$ mantal krono Vexjö domprostgården.

Om ändrad lydelse af 19 och 117 §§ Skiftesstadgan. Föredrogs å nyo Lag-Utskottets den 13 och 15 i denna månad bordlagda utlåtande N:o 13 i anledning af väckta motioner om ändrad lydelse af 19 och 117 §§ Skiftesstadgan.

På framställning af Herr Grefven och Talmannen beslöts, att den föreslagna förordningen skulle genomgåas paragrafvis, med rubrik och ingress sist, samt att derefter Utskottets i utlåtandet gjorda hemställan skulle företagas till afgörande.

I enlighet härmed föredrogs nu

19 §.

Her Bergström: Herr Grefve och Talman! Det torde tillåtas mig att, i enlighet med hvad vanligen eger rum, yttra mig i ett sammanhang öfver hela lagförslaget, fastän jag nu icke kommer att framställa något yrkande i afseende på mer än den först föredragna 19 §.

Jag skall dock börja mitt anförande med en kritik af Lag-Utskottets betänkande, hvad angår 117 §.

Såsom Kammaren behagade finna, afser motionärens förslag, att ledamöter i egodelningsrätt, hvilka enligt nu gällande lag väljas för lifstiden, skulle väljas endast för sex år, i likhet med hvad som eger rum med nämndemännen. Motivet för detta förslag är, att de väljande ibland kunna göra sig skyldiga till misstag, och att derföre tillfälle bör lemnas dem att rätta ett sådant. Vid tvenne föregående riksdagar har denna motion varit framställd, och vid tvenne föregående riksdagar har Lag-Utskottet på, enligt mitt förmenande, giltiga skäl afstyrkt bifall till denna motion, och båda gångerna har denna Kammar bifallit Lag-Utskottets afstyrkande betänkande. För tredje gången har denna motion åter blifvit väckt, och nu har Lag-Utskottet funnit sig föranlåtet att frångå sin förra mening och tillstyrka motionen på de skäl, som motionären har anført. För min del finner jag, att hvad motionären här föreslår, innebär något ganska betänkligt, nemligen att göra domare valbara för endast sex år. Det är möjligt, att ett misstag vid val af ledamöter i egodelningsrätt kan ega rum, men samma möjlighet af misstag eger äfven rum, då Kongl. Maj:t väljer domare, och Kongl. Maj:t finner likväl icke anledning att välja domare endast för sex år.

Den jemförelse, som motionären har gjort mellan nämndemän och ledamöter i egodelningsrätt, är icke giltig. Som hvar man vet, har nämnden endast en kollektiv röst, den sitter i domstolen för att representera det rättsliga folkmedvetandet. När detta är så starkt, att alla nämndens ledamöter äro öfverens, då viker domarens mening för detta.

Så är icke förhållandet i egodelningsrätten, der hvarje ledamot har en individuel rösträtt, så att, om till exempel trenne meningar äro för handen, och två ledamöter i egodelningsrätten hafva en mening, domaren en annan och den tredje ledamoten åter en tredje, så segrar de tvenne ledamöternas. Jag vill icke vara med om att beträda en väg, som kan leda till, att domare icke blifva tillsatta för lifstid.

*Om ändrad
lydelse af 19
och 117 §§
Skiftes-
stadgan.
(Forts.)*

Dessutom lider förslaget af ganska väsentliga brister i öfrigt. Om man skulle gå in på motionärens förslag, borde väl i en ny lag inflyta någon bestämmelse i syfte att förekomma att de, som redan blifvit valda för lifstiden, blifva genom lagen så att säga afsatta. Men något dylikt förekommer icke i lagförslaget. Vidare är i ett annat afseende likheten mellan nämndemän och ledamöter i egodelningsrätt icke åstadkommen. Enligt 1 kap. 2 § Rättegångsbalken kunna nämndemän afgå, när de hafva tjenstgjort i två år. »Flyttar — heter det der vidare — nämndeman ur valkretsen eller visar eljest giltigt hinder, då må Rätten honom entlediga, ändå att han ej två år tjenstgjort. Nämndeman, som berättigad är att från tjensten afgå, skall dock tjensten fortfarande bestrida, till dess besked till domaren inkommit att annan vald blifvit», och så vidare. Man ser således, att motionären sjelf icke har vetat att begagna sig af den analogi, han uppställt. På grund af detta kommer jag att vid föredragning af 117 § yrka afslag å Lag-Utskottets betänkande.

19 § är så till vida oskyldigare än den förut omnämnda, som den icke handlar direkt om domare. Men jag vill dock anmärka, att gode män i vissa fall äro sjelfskrifna suppleanter till de ledamöter i egodelningsrätt, som hafva laga förfall, och således i viss mening domaresuppleanter. I öfrigt torde denna nya föreslagna 19 § hafva samma fel, som jag nämnde i fråga om den 117 §. Dessutom synes motionen icke hafva tillkommit på grund af något eget sjelfständigt motiv. Jag finner den närmaste anledningen till denna motion, att gode män skola utses på samma sätt som nämndemännen, egentligen ligga i det yttrande, som Lag-Utskottet vid sista riksdagen hade. Utskottet anmärkte nemligen: »att motionären icke har ifrågasatt någon förändrad anordning beträffande valet af gode män vid landtmäteriförrättningar, hvilka gode män, om motionärens förslag antoges, och sålunda ledamöter i egodelningsrätt blefve utsedde för en tid af sex år, ändock fortfarande skulle utses för lifstiden — en bristande öfverensstämmelse i hufvudgrundsatser beträffande likartade stadganden, till hvilken lagstiftaren icke bör göra sig skyldig». Det synes nästan som om Herr Johan Fr. Carlsson insett riktigheten af denna anmärkning, då han förmått Herr Anders Göransson att väcka en motion, som äfven afsåg förändrad sätt för val af gode män vid landtmäteriförrättningar. Detta erinrar mig om en gammal historia, huruledes en professor i Lund, som såg sin mening ligga under, i vredesmod aflägsnade sig under yttrande: Jag ser, att jag får kalla till mera folk. Så har också Herr Carlsson gjort, han har tillkallat mera folk för att vinna sin afsigt, men jag tror dock icke, att det i alla fall skall lyckas honom. Jag är fullkomligt viss på, att Kammaren, åtminstone hvad 117 § vidkommer, skall vidhålla sin två gånger förut uttalade åsigt, och jag hoppas, att Kammaren äfven ville afslå motionärens förslag i fråga om 19 §. Jag

*Om ändrad
lydelse af 19
och 117 §§
Skiftes-
stadgan.
(Forts.)*

yrkar således, att Kammaren, med afslag å Lag-Utskottets betänkande, ville låta den nu föredragna paragrafen vara sådan, som den lyder i nu gällande skiftesstadga.

Herr Forssell, Otto Herman: Jag har begärt ordet endast för att nämna, att jag icke deltagit i öfverläggningen inom Utskottet af detta ärende och således icke är ansvarig för det slut, hvartill Utskottet kommit.

Friherre Hamilton: Beträffande den föredragna 19:de paragrafen anser jag motionären haft stora skäl till den af honom gjorda framställningen, att gode män vid skiftesförrättningar hädanefter skola väljas allenast för en tid af sex år. Det inträffar nemligen ofta, att en person under loppet af några få år blifver så nedsatt till krafter och praktisk duglighet, att det värf, som han det ena året blifvit vald att förrätta, blifver honom allt för svårt några år derefter. Det händer då också, att sådana personer tycka det vara svårt att afsäga sig ett dylikt förtroendeuppdrag och derföre bibehålla det längre än det kan vara nyttigt och godt för dem sjelfva och det allmänna. När dertill kommer, att just sådana gode män, hvarom här är fråga, kunna blifva inkallade såsom ledamöter i egodelningsrätter i händelse af förfall för ordinarie ledamot, synes det än mera maktpåliggande, att de äro i besittning af de egenskaper, som erfordras för att riktigt kunna bedöma de frågor, som dervid skola tagas i betraktande, såsom t. ex. att på fältet besigtiga och gradera olika jordnaturer, uppskatta ståndskog m. m., hvar till erfordras en ganska stor fysisk kraft, om det skall göras på tillbörligt sätt. Jag anser derföre, att det är ganska riktigt att, när en till god man vid skiftesförrättningar utsedd person icke längre kan väl fullgöra detta uppdrag, det må kunna få väljas en annan i hans ställe. En sådan man kan väl icke anses vara mera likställd med domare än en nämndeman, enär denne ju äfven är utsatt för att icke blifva omvald efter sex års förlopp. Jag finner derföre icke något giltigt skäl, hvarför en sådan god man skulle ställas i en annan ställning än en nämndeman. Med domaren är förhållandet något helt annat, ty han är såsom tjänsteman ofta beroende af den löneinkomst han uppbär, och om han skulle vara utsatt för omval eller afsättning, kunde sådant utöfva ett skadligt inflytande på hans sjelfständighet. Jag vill icke tillägga något vidare, utan inskränker mig till att yrka bifall till motionen.

Herr Nyström: Då gode männen icke hafva något prof att aflägga, innan de inträda i sin befattning; då det oftast händer, att gode män qvarstå, äfven om de i vissa hänseenden äro alldeles olämpliga för uppdraget; och då man enligt skiftesstadgans 25:e paragraf bör helst till landtmäteriförrättningar tillkalla de gode män, som äro närmast förrättningsstället boende och man sålunda icke kan anlita mera aflägsse boende gode män utan att riskera att få ersätta kostnaderna; så har jag för min del funnit mig tilltalad af Lag-Utskottets förslag och instämmer deri. Jag tror icke att det är någon fara uti att låta gode männen väljas hvart 6:e år; och jag anser gifvet att de åter-

väljas, om de äro lämpliga. Och i annat fall böra de ju icke kvarstå. Det har blifvit åtminstone i de norra orterna, der väl de största för- rättningarne förekomma, mycket eftersträfvansvärdt att få innehafva dylika platser, särskildt sedan numera en temligen hög taxa blifvit för dem bestämd, så att man icke kan komma ifrån att taga till gode män vid skiftesförrättningar de närmast boende, äfven om man skulle anse dem alldeles olämpliga. Jag kan styrka, att det finnes gode män, som uppnått 70 års ålder, och som fortfarande vilja utöfva sina befattningar, oaktadt de hvarken böra eller se som sig bör. Utan dom och ransakning kunna de icke skiljas från dessa befattningar, och derföre är den nuvarande lagbestämmelsen mycket olämplig. Särskildt vill jag nämna, att, då författningen endast talar om att till gode män skola utses i jordbruk kunnige och erfarne män, det ofta inträffar, att personer, som gjort cession och hafva föga förtroende hos allmänheten, likväl kvarstå såsom gode män. Och äfven om de äro under konkurs, får man likväl icke för den orsakens skull förbigå dem. Det står visserligen uti 25:e paragrafen i skiftesstadgan inskjutet ordet »helst», men detta förutsätter, att, om man icke tager den närmast boende, man dock skall inkalla den, som är närmast honom. Och sålunda har det händt, att man fått till gode män personer, som icke haft något förtroende af allmänheten, men emellertid stannat kvar på sina platser. Jag yrkar bifall till Lag-Utskottets förslag.

*Om ändrad
lydelse af 19
och 117 §§
och Skiftes-
stadgan.
(Forts.)*

Herr Carlsson, Lars Magnus: I motsats mot den förste, men i likhet med de senare ärade talarne får jag yrka bifall till Lag-Utskottets förslag om förändring af skiftesstadgans 19 §. Jag tror att förslaget är välbetäckt, och att tiden nu är inne att vidtaga den ifrågasatta förändringen. Om ock för femtio år sedan, då skiftesstadgan kom till stånd, det var lämpligt, att så väl ledamöterna i egodelningsrätten som gode männen vid landtmäteriförrättningar utsågos för lifstid, så är det numera alls icke lämpligt. Ett talande skäl för förändringen är väl, att Första Kammaren förut varit med om, att nämndemän skola väljas allenast för sex år. Är det så, att desse väl sköta sina befattningar, så kunna de ju omväljas. På samma sätt är det också med de nu ifrågavarande förtroendemännen; fullgöra de sina pligter, så att de bibehålla sina valmäns förtroende, så blifva de nog omvalde. Förhållandena hafva visat, att förslaget är godt, och för min del är jag tacksam mot Lag-Utskottets majoritet, som funnit skäl att tillstyrka motionen, hvarföre jag också får yrka bifall till Utskottets hemställan.

Herr Bergström: Jag hade väntat, att äfven de, som godkänna grundsatsen eller den ledande principen i motionärens förslag, dock skulle till bemötande upptaga mina anmärkningar om de brister, hvilka enligt mitt förmenande vidlåda lagförslaget, men jag har icke hört någon försöka att vederlägga mig i detta hänseende. Särskildt har den näst föregående talaren framkommit med ytterligare en brist, som visserligen vidlåder de nuvarande stadgandena, men äfven skulle komma att vidlåda de nya, nemligen att en god man kan blifva kallad till en förrättning, oaktadt han är försatt i konkurs. Hade motionären

Om ändrad lydelse af 19 och 117 §§ Skiftesstadgan.
(Forts.)

äfven i detta hänseende begagnat sig af analogien med nämndemän, så skulle han funnit, att det är förbjudet för en i konkurs försatt person att tjenstgöra såsom nämndeman.

Jag kan icke anse, att man bör antaga ett så underhålligt redigeradt lagförslag, äfven om man gillar grundsatsen deri.

För öfrigt tror jag, att landtmätarne sjelfva få de största olägenheterna deraf, att gode männen komma på så rörlig fot, som motionären yrkat, ty det blir då ganska svårt för landtmätarne att hålla reda på, hvilka som för ögonblicket äro gode män. Jag fortsätter alltså mitt yrkande om afslag å Utskottets hemställan.

Friherre Barnekow: Den förste talaren började med att säga, att han icke ville vara med om att ingå på principen, att domare förordnas på viss tid. Jag vill börja på annat sätt. Jag vill icke vara med om den principen, att de förtroendemän, som folket skall välja, väljas på listtid. Jag tror, att den åsigten är starkt inpreglad hos befolkningen, att de personer, som väljas till dess förtroendemän, ej böra erhålla sina uppdrag för listtiden; åtminstone blifva de förtroendemän, som väljas på kommunalstämma och kyrkostämma, i allmänhet icke valda för listtiden.

Den förste talaren sade också såsom ett skäl för afslag, att Kongl. Maj:t icke väljer sina förtroendemän för viss tid, utan för listtiden. Nu föreligger icke till behandling någon fråga, om hvad Kongl. Maj:t gör med sina förtroendemän, utan här är fråga om dem, som folket sjelf väljer, och dervid är jag af den bestämda öfvertygelse, grundad på egen erfarenhet, att de icke vilja tillsätta dem annat än på kortare tid. Hvad särskildt beträffar tjensternas skötande, så är jag äfven öfvertygad om, att det ligger något mera uppgående, om jag så får säga, uti att icke blifva sittande på samma plats för hela listtiden, oberoende af om jag är kompetent att sköta platsen eller icke. I så fall vore ju, synes det, platsen till endast för personen, men så anser jag icke att förhållandet är eller bör vara, och därför har jag velat uttrycka min belåtenhet med Utskottets förslag.

Den förste talaren anförde äfven såsom motiv för sitt yrkande på afslag, att Första Kammaren redan två gånger afslagit denna lagförändring och på den grund önskade han, att Kammaren fortfarande skulle afslå densamma. Men om man har denna åsigt, att en framtällning, som en gång blifvit afslagen, sedermera aldrig skulle kunna bifallas, så hemställer jag till herrarne, på hvad sätt vi då skulle kunna gå framåt.

Af hvad jag nu yttrat framgår, att jag för min del måste yrka bifall till Utskottets förslag.

Herr Nordenfelt: Jag vill endast upplysa, att det ganska ofta förekommit, att äldre och sjuklige gode män icke stått ut med en omfattande landtmäteriförrättning, utan fått förfall, hvarigenom förrättningen måst afbrytas, till dess andra gode män hunnit anskaffas. Om sådant inträffar under den svåraste årstiden, kan det hända, att förrättningen icke medhinnes. De nuvarande förhållandena äro således visserligen förenade med åtskilliga olägenheter; men då jag likväl icke

kan neka till, att den förste talarens invändningar mot den föreslagna lydelsen måhända hafva befogenhet, så vill jag yrka återremiss.

*Om ändrad
lydelse af 19
och 117 §§
Skiftes-
stadgan.
(Forts.)*

Herr Stråle, Wilhelm: Jag vet nog, att det finnes land, der man kommit derhän, att man fått domarena afsättliga utan dom eller ock att de blott väljas på viss tid. Detta förslag går väl ej så långt som att sätta i fråga afsättlighet; men det kvarstår dock, att ledamöterna i egodelningsrätten äro domare, och jag vill icke vara med om att gå in på den banan, att domare skola väljas för viss tid. Jag yrkar afslag.

Sedan öfverläggningen förklarats härmed slutad, yttrade Herr Grefven och Talmannen, att i afseende på förevarande paragraf blifvit yrkadt, dels att den skulle godkännas, dels att den skulle till Lag-Utskottet återförvisas, dels ock att den skulle afslås.

Härefter gjordes propositioner enligt dessa yrkanden, och förklarade Herr Grefven och Talmannen sig anse propositionen på afslag å paragrafen vara med öfvervägande ja besvarad.

Votering begärdes, i anledning hvaraf, och sedan såsom kontraposition dervid antagits godkännande af ifrågavarande paragraf, uppsattes, justerades och anslogs en omröstningsproposition af följande lydelse:

Den, som afslår 19 § i den af Lag-Utskottet i utlåtandet N:o 13 föreslagna förordning, röstar

Ja;

Den, det ej vill, röstar

Nej;

Vinner Nej, godkännes paragrafen.

Omröstningen företogs, och vid dess slut befunnos rösterna hafva utfallit sålunda:

Ja — 33;

Nej — 42.

117 §.

Herr Bergström: I öfverensstämmelse med hvad jag yttrade i mitt förra anförande, yrkar jag nu afslag jemväl å denna 117 §.

Friherre Barnekow misstog sig svårligen, då han trodde sig hafva hört mig säga, att Kammaren borde afslå framställningen därför, att den två gånger förut afslagit densamma. Jag sade, att jag vore öfvertygad, att Kammaren skulle afslå Utskottets hemställan därför, att motionärens förslag innebure en kränkning af en stor och för mig helig grundsats, nemligen att den, som är en verklig domare, icke skall väljas för vissa år, utan för lifstiden, möjligen med någon bestämd åldersgräns.

Vi känna, huru unga äregirigheter söka göra sig gällande inom kommunerna; desse skulle kunna skaffa sig röster för att drifva bort en

Om ändrad
lydelse af 19
och 117 §§
Skiftes-
stadgan.
(Forts.)

förtjent medlem af egodelningsrätten. Men ju längre en sådan medlem får blifva vid befattningen, dess mera kommer han in uti de svåra och invecklade göromålen, hvilka kräfva mycket större och djupare insigter än nämndemansbefattningen. Jag hoppas att denna Kammare icke skall vilja vara med om något steg på den banan, att domare skulle väljas annat än på lifstid, vare sig de väljas af Konungen eller af någon annan, åt hvilken han anförtrott detta val.

Herr vice Talmannen: Då jag icke vill vara med om att ingå på den principen, att domare skola väljas på viss tid, vare sig de utses af Konungen eller af folket, så yrkar jag afslag å den nu föredragna punkten.

Öfverläggningen ansågs härmed slutad, och paragrafen afslogs.

Den föreslagna förordningens rubrik och ingress.

Herr Bergström: I öfverensstämmelse med Kammarens nu fattade beslut torde både titel och ingress böra ändras så, att hvad som deri förekommer angående § 117 i skiftesstadgan uteslutes.

På gjord proposition antogos rubriken och ingressen att lyda sålunda:

»Förordning angående ändrad lydelse af 19 § i Kongl. Maj:ts förnyade nådiga stadga om skiftesverket i riket den 9 November 1866.

Häriigenom förordnas, att 19 § i förnyade nådiga stadgan om skiftesverket i riket den 9 November 1866 skall erhålla följande ändrade lydelse:»

Utskottets i utlåtandet gjorda hemställan.

Förklarades besvarad genom Kammarens förut fattade beslut.

Föredrogs å nyo och biföllos Lag-Utskottets den 13 och 15 innevarande Februari bordlagda utlåtanden:

N:o 14, i anledning af väckt motion om ändring i § 25 af förordningen angående fattigvården den 9 Juni 1871;

N:o 15, i anledning af väckt motion om tillägg till § 38 i förordningen om landsting den 21 Mars 1862;

N:o 16, i anledning af väckta motioner om ändrad lydelse af § 23 i förordningen om kyrkostämma samt kyrkoråd och skolråd den 21 Mars 1862; samt

N:o 17, i anledning af väckt motion om ändrad lydelse af § 25 i förordningen om landsting den 21 Mars 1862.

Föredrogs å nyo och biföllos Första Kammarens Tillfälliga Utskotts den 13 och 15 i denna månad bordlagda utlåtande N:o 1, i anledning

af väckt förslag om ändring af § 1 i Ordningsstadgan för Riksdagens Första Kammare.

Justerades sex protokollsutdrag för detta sammanträde.

På framställning af Herr Grefven och Talmannen beslöts, att de denna dag första gången bordlagda ärendena skulle uppföras främst å föredragningslistan för nästa sammanträde.

Kammaren åtskildes kl. $\frac{1}{2}$ 1 e. m.

In fidem

A. von Krusenstjerna.
